

Pligt ikke længere at opholde den høitærede Rigsdag med videre Foredrag om den foreliggende Sag.

J. Petersen (Aarhus Amts 3die Valgfreds): Naar jeg i denne for Fædrelandet vigtige Sag begjærer Ordet, da stæer det ingenlunde, fordi jeg troer at kunne give nogen yderligere Bidrag til denne Sags Opklaring. Jeg antager, at det er gjort af de tidligere Talere, som have yttret sig i denne Sag, og jeg skulde derfor ikke have indladt mig videre paa Sagen, hvis jeg ikke var bleven foranlediget dertil ved enkelte Uttringer, der tidligere ere faldne her i Salen, nemlig fra Folkethingetsmanden for Thisted Amts 2den Valgfreds (Schack), som har udtalt sig saaledes: „den derimod, som af Frygt for Ministeriet eller af Hensyn til dette vil stemme for det Kongelige Budskab“ o. s. v., hvilken Uttring senere er bleven gjentaget. Jeg veed nu ikke, til hvem denne Uttring skulde sigte; men for mit eget Bedkommende vil jeg udtale, at, naar jeg, som det vistnok vil være bekendt for de fleste, agter at stemme for det Kongelige Budskab som det er os forelagt, da har intet Hensyn til, enten at rette min Afstemning efter Ministeriets Billie eller for at lystre nogen Chef, om jeg saa maa sige (Hør!), bevæget mig dertil. Jeg vil rette min Afstemning efter min inderligste Overbeviisning, og den er jeg kommen til, deels ved at høre paa de mange forskjellige lyse Foredrag her i Salen, og deels ved med Opmærksomhed at gennemgaae alle de Actstykker, Noter og Tractater, som ere os forelagte. Jeg har nøiagtigt gennemlæst og gennemtanke det Hele, og, skjøndt jeg kun er en simpel Bonde og desaarfsag ikke kan sætte mig saa godt ind i Sagen som jeg ønskede, saa synes det mig dog klart, at jeg ikke kan andet end stemme for det kongelige Budskab. Jeg staaer, saavel som vistnok de fleste og maaffee alle de ærede Herrer her i Salen, som fri Mand, ikke bunden ved nogen Overtalelse, men kun ved min Overbeviisning. Vel har jeg yttret paa Valgdagen den 26de Februar for en Forsamling paa omtrent 1000 Mennesker, at det var min Overbeviisning at jeg maatte, hvis jeg blev valgt, stemme for det kongelige Budskab; men jeg har tillige til-

søiet, at, hvis jeg skulde komme til en anden Erkjendelse, saa kunde jeg ikke rette min Overbeviisning efter mine Vælgere. Det er blot disse Par Ord, som jeg har troet at burde udtale, inden jeg, og som jeg mener vi Alle snart staae færdige til at skulle afgive vor Stemme. Jeg troer ogsaa at kunne afgive min Stemme i denne Sag med rolig og god Samvittighed, i den Tanke, at Udfaldet, hvis Budskabet skulde blive antaget, hvilket vilde være mit Ønske, maa blive til vor Fædrelands fremtidige sande Gavn og Nytte (Hør!).

Formanden: Landsthingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds har Ordet.

Orsted: Jeg frasalder det for Diebliffet; men forbeholder mig dog, hvis der senere bliver Anledning dertil, at benytte det.

Kierkegaard: Jeg skal ikke opholde den ærede Forsamling længe. Der er idag af en æret Taler, jeg troer Folkethingetsmanden for Randers Amts 1ste Valgfreds (Rugaard), bleven gjort opmærksom paa, at nogle betydelige Synspuncter ved Sagen ere hele Tiden overseete og indtil denne Dag ikke tagne i Betragtning under disse Forhandlinger. Og han har været saa god at fremhæve dem, og fra dem af at meddele sin Betsuelse af Sagen. Det er kun denne, at jeg ønskede at turde imødegaae, idet jeg tager mig den Frihed at følge ham til disse Standpuncter, hvorfra nye Udfigter aabne sig. — Han har da saaledes meent, at man har forfomt at betragte Sagen fra Democratiets Standpunct. Men det er rigtigt nok ikke bleven mig ganske klart, hvad dermed efter hans Mening skal siges. Mener han fra det Standpunct, hvorfra Sagen vilde betragtes i et Demokrati, saa veed jeg virkelig ikke, hvad det kommer Sagen her ved; thi vi ere ikke i et Demokrati, vi ere i et constitutivt Monarchie, hvor, som i ethvert velordnet Borgersamfund, ikke et af de store politiske Momenter alene dominerer, men hvor de alle paa en fornuftig Maade ere sammenknyttede med hverandre, det Conservativ-Stabile saavel som det Democratisk-Bevægelige. Mener han derimod, at vi endnu først skulle til at betragte Sagen med Hensyn til, hvad der kan antages, at det demokratistiske Element i vor Forsamling ved denne Leilighed vil have gjort gjældende,